

BÀI HỌC 6

CAM CHỊU VÌ ĐẮNG CHRIST

CÂU GỐC: *“Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chơn Ngài” (1 Phi-e-rơ 2:21).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 1:6; 1 Phi-e-rơ 3:13–22; 2 Ti-mô-thê 3:12; 1 Phi-e-rơ 4:12–14; Khải huyền 12:17; 1 Phi-e-rơ 4:17–19.

Trong chương đầu của thư mình, ông Phi-e-rơ nói về sự chịu đựng và nhiều tín hữu sẽ phải trải qua vì sự bắt bớ. “Anh em vui mừng về điều đó, dấu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Giê-su Christ hiện ra” (1 Phi-e-rơ 1:6, 7). Trong những lời cuối của thư này, sứ đồ cũng nói thêm về sự thử thách và chịu đựng, “Đức Chúa Trời ban mọi ơn đã gọi anh em đến sự vinh hiển đời đời của Ngài trong Đấng Christ, thì sau khi anh em tạm chịu khổ, chính Ngài sẽ làm cho anh em trọn vẹn, vững vàng, và thêm sức cho” (1 Phi-e-rơ 5:10).

Trong bức thư ngắn của ông, có ba tiểu đề mà ông Phi-e-rơ gom lại, nói về vấn đề chịu đựng sự thử thách vì Đấng Christ (1 Phi-e-rơ 2:18-25; 1 Phi-e-rơ 3:13-21; 4:12-19). Như vậy chúng ta biết rằng sự chịu đựng và các thử thách cùng các sự khó khăn hoặc bắt bớ là một chủ đề chính của thư Phi-e-rơ thứ nhất. Tuần lễ này chúng ta nghiên cứu về sự chịu đựng và thử thách.

SỰ BẮT BỐ ĐẾN VỚI CÁC CƠ ĐỐC NHÂN ĐẦU TIÊN

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:6 và 1 Phi-e-rơ 5:10. Ông Phi-e-rơ nói gì trong các câu này? Và ông nói các độc giả của thư ông sẽ phải đối diện với điều gì?

Trong 100 năm đầu của lịch sử giáo hội, tin Chúa có thể mang lại những cái chết kinh hoàng cho người tín đồ. Trong một bức thư của Pliny, tổng trấn của thành Bít-thi-na (khoảng năm 111 - 113 SC) gọi cho Hoàng Đế La Mã Trajan, ông ta đã hỏi hoàng đế là ông phải đối xử với những người theo đạo Chúa Giê-su Christ như thế nào. Pliny viết là ông ta xử tử hết mọi kẻ nào nói rằng họ là Cơ Đốc nhân. Còn với những kẻ xưng là họ không còn tin Chúa nữa thì ông ta bắt họ phải quỳ xuống thờ lạy và dâng hương cho tượng Hoàng Đế Trajan và các thần khác, nếu họ làm thì họ được tha, nếu họ từ chối không làm thì họ sẽ bị giết.

Thế kỷ thứ nhất là thời kỳ kinh khủng cho những tín đồ theo đạo Đức Chúa Giê-su. Nhưng sự bắt bớ mà Phi-e-rơ ghi lại trong thư thứ nhất của ông là một loại bắt bớ cách khác. Trong thư, ông không cho thấy một thí dụ nào về cách bắt bớ. Nhưng có thể các sự bắt bớ đạo thời ông thể hiện dưới việc bị vu cáo làm điều ác (1 Phi-e-rơ 2:12). Và Cơ Đốc nhân có thể phải gánh chịu những lời vu khống và nhục mạ của những kẻ chẳng tin. Hay có thể họ bị tẩy chay hoặc kỳ thị trong công ăn việc làm của họ vì niềm tin họ có (1 Phi-e-rơ 3:9; 1 Phi-e-rơ 4:14).

Cơ Đốc nhân phải đương đầu với những sự thử thách và khó khăn. Nhưng hình như trong thời ông Phi-e-rơ viết lá thư này, các tín hữu chưa gặp những khó khăn như bắt bớ, tù đầy hoặc xử tử. Nhưng khi sống đời tín giáo, họ có thể gặp khó khăn qua những luật lệ mà chính quyền đặt ra có ảnh hưởng đến niềm tin của họ. Vì lẽ đó mà sứ đồ Phi-e-rơ đã viết thư này.

CHỊU THƯƠNG KHÓ VÀ GƯƠNG CỦA Đấng CHRIST

Đọc toàn phần 1 Phi-e-rơ 3:13-22. Cơ Đốc nhân phải trả lời thế nào với những kẻ bắt bớ họ vì niềm tin của họ? Cho biết các sự thương khó mà Đức Chúa Giê-su phải chịu và các tín đồ trong thời 1 Phi-e-rơ vì đức tin của họ giống nhau như thế nào?

Ông Phi-e-rơ đề nghị rằng các môn đồ phải có thể giải thích được niềm hy vọng họ có. Nhưng họ phải giải thích niềm hy vọng ấy bằng một phương cách hữu hiệu, ấy là bằng một tấm lòng khiêm nhường và kính sợ. Xin đọc 1 Phi-e-rơ 3:15, 16.

Ông Phi-e-rơ cũng cảnh cáo các Cơ Đốc nhân rằng họ cũng phải sống thế nào để không có lý do gì cho ai có thể cáo họ một điều sai quấy nào; để tâm trí họ không bị vướng mắc những mắc cảm tội lỗi (1 Phi-e-rơ 3:16). Điều này là quan yếu, bởi vì một đời sống trong sạch và trung tín sẽ làm xấu hổ những kẻ cáo buộc và vu khống người tín đồ.

Rõ ràng, chẳng có gì đáng khen thưởng cho những kẻ gặp thống khổ vì làm điều xằng bậy (1 Phi-e-rơ 3:17). Nhưng những ai phải gặp sự thương khó vì đứng vững vàng làm điều trung chính ấy mới là đáng được tôn vinh.

Ông Phi-e-rơ dùng thí dụ của cuộc đời Đức Chúa Giê-su. Đấng Christ đã chịu thương khó nếp sống thánh khiết và cuộc đời trung tín của Ngài. Cuộc đời thánh khiết của Ngài đã luôn làm những kẻ ghét Ngài thấy sự hạ cấp của họ. Không ai đã chịu thống khổ và đau đớn hơn Đức Chúa Giê-su bởi vì đã làm điều chánh đáng và không làm một điều sai quấy nào. Nhưng sự cam chịu của Đức Chúa Giê-su là con đường duy nhất để chúng ta được cứu. Ngài đã phải hứng chịu khổ hình hầu cho những ai tin nơi Ngài sẽ nhận được lời hứa về sự sống vĩnh cửu.

Đã có bao giờ bạn phải gánh chịu sự dè bĩ khinh bỉ, không phải vì mình làm sai, mà vì mình đã làm điều đúng không? Tại sao vậy? Bạn học được gì về kinh nghiệm của một Cơ Đốc nhân? Và điều đó cho bạn thấy gì về cuộc đời trong sạch và thánh khiết của Đấng Christ?

LUYỆN LỘC BỎI LỬA

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:12-14. Tại sao những lời ông Phi-e-rơ viết đây không phải là điều đáng ngạc nhiên cho Cơ Đốc nhân khi họ gặp sự thống khổ? Xin cũng đọc 2 Ti-mô-thi 3:12; và Giăng 5:18.

Ông Phi-e-rơ nói rất tỏ tường rằng Cơ Đốc nhân sẽ bị bắt bớ vì đức tin họ. Chính Đức Chúa Giê-su cũng đã phán, “Bấy giờ, người ta sẽ nộp các ngươi trong sự hoạn nạn và giết đi; các ngươi sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau.” (Ma-thi-ơ 24:9, 10).

“Điều ấy sẽ xảy đến với những người sống cuộc sống trung chính trong Đức Chúa Giê-su Christ. Sự bắt bớ và buộc tội sẽ chờ đợi những ai đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Sự bắt bớ khác nhau tùy theo mỗi thời đại và xã hội. Nhưng kẻ chủ chốt của các hành động gian ác ấy đều cùng là một ác thần đã có giết hại những kẻ theo Chúa từ thời A-bên.” – Phỏng trích E.G. White, *Acts of the Apostles (Hoạt Động Của Các Sứ Đồ)*, trang 576.

Khải huyền 12:17 nói gì về sự bắt bớ thật sẽ xảy đến cho mọi Cơ Đốc nhân trong ngày cuối cùng?

Đối với một tín đồ trung tín, sự bắt bớ có thể xảy đến thường xuyên trong đời sống họ. Đó là lý do vì sao sứ đồ Phi-e-rơ cảnh cáo các độc giả của ông về những việc kinh khủng này hay về lửa thử thách mà họ sẽ phải đối đầu với.

Lửa là có sức tàn phá vô cùng. Những gì không bền chắc, khi gặp lửa, sẽ dễ dàng bị thiêu đốt ra tro bụi. Nhưng những chất bền bỉ như bạc như vàng sẽ nhờ lửa mà được lọc sạch và thành tinh khiết. Một Cơ Đốc nhân không bao giờ nên tự tạo sự bắt bớ và thống khổ cho cá nhân mình. Nhưng nếu có sự thử thách xảy đến, Đức Chúa Trời sẽ dùng sự thử thách ấy dâng mang điều hữu ích đến.

Chúng ta có thể làm gì để hỗ trợ, nâng đỡ và khuyến khích những người đang gặp sự thử thách vì đức tin của họ?

SỰ PHÁN XÉT VÀ CON DÂN CỦA CHÚA

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:17-19. Cũng hãy đọc Ê-sai 10:11, 12 và Ma-la-chi 3:1-6. Các câu này nói về sự phán xét. Điều dạy dỗ nào về sự phán xét chúng ta học được qua các câu Kinh Thánh này?

Tất cả các câu Kinh Thánh kể trên đều nói rằng sự phán xét của Chúa sẽ bắt đầu với dân sự của Đức Chúa Trời trước. Sự phán xét bắt đầu từ những người tin Chúa. “Vậy hỡi những ai chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy phó thác linh hồn mình cho Đấng Tạo Hóa thành tín và cứ tiếp tục làm điều tốt” (1 Phi-e-rơ 4:19).

Đọc Lu-ca 18:1-8. Câu chuyện này giúp chúng ta hiểu gì về sự phán xét của Đức Chúa Trời?

Trong thời Kinh Thánh, sự phán xét thường là điều mà người ta muốn. Hình ảnh của người đàn bà góa nghèo trong Lu-ca 18:1-8 cho chúng ta thấy thái độ nảy của xã hội thời ấy với sự được quan tòa cứu xét. Người đàn bà này biết là vụ xử sẽ mang phần thắng cho bà, nếu có một quan tòa nào chịu nghe trường hợp của bà. Nhưng họ sống trong một xã hội thối nát, không có quan tòa nào thèm nghe trường hợp của bà vì bà chỉ là một bà góa nghèo vô danh tiểu tốt. Nhưng cuối cùng bà làm xiêu lòng ông quan tòa và ông bằng lòng nghe vụ xử lý của bà và cho bà được thắng kiện. Rồi Đức Chúa Giê-su phán, “Vậy lẽ nào Đức Chúa Trời không thực thi công lý cho những người được chọn, những người ngày đêm kêu cầu Ngài, mà chậm trễ cứu giúp họ sao? (Lu-ca 18:7).

Tội lỗi đã mang sự gian ác vào trong thế gian. Và từ thuở ban đầu của lịch sử nhân loại, con dân của Chúa đã chờ đợi trông ngóng cái giờ phút Đức Chúa Trời sẽ làm mọi điều đúng trở lại, và không còn đầy dẫy sai quấy của ngày hôm nay. “Lạy Chúa, ai sẽ không kính sợ Ngài và không tôn vinh danh Ngài? Vì duy chỉ Ngài là thánh, Tất cả các dân sẽ đến và thờ lạy trước mặt Ngài, Vì những phán quyết công chính của Ngài đã được biểu lộ” (Khải huyền 15:4).

Tại sao cái tư tưởng rằng sự công bình của Đức Chúa Trời sẽ được biểu lộ qua sự phán xét thánh của Ngài là quan trọng đối với chúng ta, là những Cơ Đốc nhân? Niềm hy vọng nào bạn có về lời hứa rằng công lý sẽ được thực hiện?

GIỮ VỮNG ĐỨC TIN TRONG LÚC KHÓ KHĂN

Nhưng tại sao những người tin Chúa phải gặp sự khốn khổ? Đây không phải là một câu hỏi mới. Cuốn sách nói về câu chuyện của ông Gióp đã là một trong những cuốn sách cổ nhất của Kinh Thánh. Và sự thử thách, thống khổ đã là chủ đề chính của sách Gióp. Thật vậy, nếu có ai ngoài Đức Chúa Giê-su mà phải chịu sự khổ nạn chỉ vì mình là người tốt, thì chỉ có Gióp thôi.

Đọc 1 Phi-e-rơ 5:8; Khải huyền 12:9; và Khải huyền 2:10. Các câu này có giúp gì cho chúng ta trả lời câu hỏi vì sao chúng ta phải gặp sự thống khổ không?

Câu trả lời ngắn là, chúng ta gặp thống khổ vì chúng ta đang ở giữa trận thư hùng giữa Đấng Christ và Sa-tan. Cuộc chiến tranh này không chỉ là biểu tượng giữa thiện và ác trong tâm ta. Nhưng đây là một cuộc chiến thật, với một kẻ thù là ma quỷ, thật và nó đang khiêu chiến cùng một Đức Chúa Giê-su thật. Cuộc thư hùng để giành lại loài người cho sự chết (Sa-tan) và cho sự sống đời đời (Đức Chúa Giê-su).

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:19. Câu Kinh Thánh này có giúp gì cho bạn trong cảnh ngộ nào đó mà bạn đang gánh chịu không? (Xin nhớ, mỗi cá nhân có mỗi hoàn cảnh riêng và sự thương khó khác nhau).

Đôi khi sự thống khổ của chúng ta đến không phải vì lỗi lầm hay tội lỗi của cá nhân chúng ta. Nên chúng ta cũng sẽ hỏi cùng câu hỏi mà ông Gióp đã hỏi tới hỏi lui: Tại sao? Và thường chúng ta chẳng có được câu trả lời nào. Giống như Phi-e-rơ đã nói, chúng ta chỉ có thể, dẫu khi mình đang gặp sự thống khổ, phải dâng linh hồn mình cho Đức Chúa Trời và trông cậy nơi Ngài.

Tại sao kinh nghiệm và biết sự tốt lành của Đức Chúa Trời và tình yêu Ngài có cho mình là một phần quan trọng của cuộc đời tín giáo? Tại sao chúng ta phải biết Chúa trong sự thương khó của Ngài nâng đỡ tinh thần chúng ta khi chúng ta gặp thử thách khổ nạn? Làm sao để chúng ta thấy đều biết Chúa nhiều hơn và biết tình yêu của Ngài là thật?

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

Những lời dưới đây được lưu trữ trong lịch sử, là trong những bức thư mà Pliny đã viết cho hoàng đế La Mã để xin chỉ thị (Pliny là một tướng trẻ của La Mã sinh năm 23 mất năm 79 SC). “Khi tôi hỏi chúng có phải là Cơ Đốc nhân hay không thì có những kẻ từ chối không nhận mình là Cơ Đốc nhân. Và cũng có những kẻ xưng là chưa bao giờ là Cơ Đốc nhân. Tôi bắt chúng phải dâng lời cầu nguyện cho các thần và dâng rượu cùng đốt hương khấn các thần ấy, và quỳ lạy tượng của vua (hoàng đế La Mã)... xong rồi chúng nguyện rủa Christ. Người ta cho chúng tôi biết rằng một tín đồ Cơ Đốc thật sẽ không bao giờ làm các điều nầy cho dầu bị tra tấn đi nữa. Tôi thả tự do cho những kẻ đã làm các điều trên vì chúng không phải Cơ Đốc nhân.” – *Pliny Letters (Các Thư Tín Của Pliny)*, xuất bản tại London, 1915.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Theo lời các bức thư gửi cho hoàng đế La Mã thời đầu thế kỷ, chúng ta thấy Cơ Đốc nhân đã phải đối đầu với những vấn đề nào? Bạn nghĩ trong ngày cuối cùng, các điều kể trên có thể xảy đến cho các Cơ Đốc nhân không, theo như sứ điệp của thiên sứ thứ ba ghi trong Khải huyền 14:9-12? Những điều nầy cho chúng ta thấy gì về các chủ đề nói về cuộc chiến giữa Đấng Christ và Sa-tan?
2. Chúng ta phải làm gì để sẵn sàng đối đầu với những kẻ hà hiếp và chống lại niềm tin của chúng ta? Điều quan trọng nào giúp chúng ta sẵn sàng?